

Vakanüvis

ODTÜ GV Özel Lisesi Atatürkçü Düşünce ve Tarih Kulübü Gazetesi

Sayı: 4

Haziran 2013

Şu Dersim'in Dağları

"Beni görmek demek behemahal yüzümü görmek değildir. Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız bu kafidir."

Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK

Aref Ghafouri ile Röportaj Yaptık.

Arkadaşımız Melis Naz Taheri İllüzyonist Aref ile bizler için röportaj yaptı.

* **Öncelikle**

sizi tanımak isteriz. Bize kısaca kendinizden bahseder misiniz?

- Adım Aref Ghafouri, 18 Aralık 1989 tarihinde İran'ın Urmiye şehrinde doğdum.

* **İşin en başına dönelim. İllüzyonla kaç yaşında ve nasıl tanıştın?**

- 11 yaşında iken amcamın bana gösteri yapmak için bir ampul kırıp yemesi benim gösteri dünyasına girmemi ateşledi.

* **Peki bu konuda kendini nasıl geliştirdin? Herhangi bir eğitim aldın mı?**

- Hayır bir eğitim almadım, ancak internette genel illüzyon ve mentalizm tarihine ilişkin araştırmalar yaptım elbette.

* **Peki bunun bir eğitimi var mı?**

- Her işin bir eğitimi vardır, önemli olan sen o işi yapabilecek beceriye sahip misindir?

* **Yaptığın gösteriler yetenek işi mi yoksa herkesin yapabileceği şeyler mi?**

- Buna cevap vermek zor, aslında her ikisi de demek doğru ama şu bir gerçek; ne kadar yetenekli olursan ol, herkese herşeyi beğendirmek mümkün değildir.

* **En beğendiniz gösteriniz hangisidir?**

- Deli gömleği ile bağlanıp, ters asılarak bir kapandan kurtulduğum gösterim ve ışınlanma gösterim. (devamı 2. sayfada)

Bir kısırılmış halktır Dersim halkı, ötekidir, yabandır. Bir yanı Munzur ormanları, bir yanı Keban Gölü'dür. Bir yanı Osmanlı'da kalmış, bir yanı modern cumhuriyete tutunmuştur. Ol bapta bu yazıda, birkaç güzel örnek üzerinden Dersim halkının laik, demokratik cumhuriyetten yana olduğunun örnekleri verilmiştir.

Erzurum Kongresi'ne katılan ve kongreye başkanlık eden Mustafa Kemal, Sivas'a geçmek üzere yola çıkar. Aynı tarihte, Koçgiri İsyanı'nın zeminini hazırlamaya çalışan İngilizler, Mustafa Kemal'in öldürülmesine karar verir. Bir zamanlar M. Kemal'le aynı sıraları paylaşmış, dönemin Elazığ valisi Ali Galip'in de desteğiyle, Dersim aşiretlerinden biri ile görüşülür ve para karşılığında Mustafa Kemal'i öldürmeleri istenir. Görevi ve parayı alan aşiret üyeleri, Kemah Boğazi'nde Mustafa Kemal'in yolunu keser; fakat beklenenin aksine, bağlılıklarını bildirip aldıkları parayı da milli mücadelede kullanılması için Mustafa Kemal'e verirler. Bu olay Nutuk'ta anlatılmış; ancak bu onurlu Dersimliler isimlerinin duyulmasını istemedikleri için, onlarla ilgili ayrıntı verilmemiştir.

Bir diğer hikaye de Dersim mebusu Diyar Ağa'ya ait. Tarih Ağustos 1921. Mebusların çoğu, düşman ilerleyişinden korkmuş, olası bir işgale karşı Meclisi Kayseri'ye taşınmayı konuşmaktadır. Diyar Ağa, mebusları ve konuşulanları sessizce izler ve kürsüye doğru yönelir. Elindeki al bayrağı kalbine koyar "Biz buraya kaçmaya mı geldik, kavga edip ölmeye mi?" Herkesin beklediği o cesur ses Diyar Ağa'dan çıkmıştır. "Eğer meclisi taşıyacaksanız, buyrun gidin. Ama ben gidemem. Tek başıma bile olsam, bayrağım, dinim, vatanım için son kurşunuma kadar savaşırım. Son kurşunu da kafama sıkırım. Bu böyle biline." Bu sözler üzerine uzun bir sessizlik olur, meclisin Kayseri'ye taşınmasından vazgeçilmiştir.

Bunlar gibi nice örnekler mevcut Dersim tarihinde. Diyar Ağa, 1935'te kapadı o görmüş geçirmiş gözlerini. Ne Seyit Rıza'nın ayaklanmasını, ne de Ankara'nın "kırmızı" hareketini gördü. Her ikisine de kalbi dayanmazdı. Artık bu halkın sesini, çığlıklardan değil, Diyar Ağa'nın Atatürk'ün kulağına fısıldadığı sözlerden işitelim. İşitelim ki Fırat suyu bir daha kan akmasın.

"Dersim dağları, hepimize yeter Paşam"

Kerem Şenol

Анастасия Николаевна Романова, где Вы? (Anastasia Nikolaevna Romanova, neredesiniz?)

Hepimiz Disney'i biliriz, Disney prenseslerini: Pamuk Prensesleri ve Uyuyan Güzelleri. 1997 yılında Disney "Anastasia" adında bir çizgi film yaptı ve benim en sevdiğim çizgi filmimdi. O zamandan beri hep merak ettim. O Prenses Anastasia'ya gerçekten ne olmuştu? Sonradan öğrendim ki bu prenses çarlık döneminin son ailesindenmiş. Evet, Bolşevik Devrimi sonrasında öldürülen Romanovlar'dan bahsediyorum. Bu olayla ilgili birçok efsane vardır. Özellikle küçük prensin ve/veya prenses Anastasia'nın kurtulduğuna (kurtarıldığına) dair söylentiler hala vardır.

17 Temmuz 1918'de Çar II. Nikola, karısı Aleksandra ve ailesi Bolşevik Devrimi'nde verilen emirle Yekaterinburg'daki bir evin bodrumunda öldürüldüler. Bu olay sonucunda 300

yıl süren Romanov Hanedanlığı sona erdi ve çarlık dönemi bitti. Ancak Prenses Anastasia ve onun küçük kardeşi Aleksi'nin kurtulduğu ile ilgili dedikodular çıktı. Bu söylentilerin olduğu yıllarda birçok insan kendini Prenses Anastasia olarak tanıttı ve insanları buna inandırmaya çalıştılar. Böylece Romanov mirası ellerine geçecekti. 1920 yılında Berlin'de Anna Anderson isimli bir genç kadın Anastasia olduğunu iddia etti ve hatta Çar'ın Avrupa'da yaşayan akrabalarının bir kısmını ikna etmeyi başardı. Anna Anderson 1964 yılında, ABD'de hala "Kayıp Prenses" olduğunu iddia ederek öldü.

1991 yılında Rus araştırmacı Gely Ryabov bu konuyla ilgili birçok araştırma yaptı. Önceden 1970 yıllarında bir Bolşevik nöbetçisinden ailenin gömüldüğü yeri öğrenmişti. Orada gömülü olan kemikler 9 cesede aitti, ancak sadece beşi Romanovlara aitti. Bu da "Kayıp Prenses" iddialarını güçlendiriyordu. Ryabov, Anna Anderson'ın da bir şekilde DNA'sına ulaştı (bir ABD hastanesinde doku örneği vardı) ve laboratuvarında incelenmesini istedi. 1964 yılında ölüren bile Prenses Anastasia olduğunu iddia eden Anna Anderson kesin olarak Anastasia değildi. Peki Anastasia'ya ne oldu? Sonradan öldürüldü mü yoksa kaçmayı başardı mı? Şu an için bu sorulara cevap bulunamadı...

Sera Rengim Sezer

Yada Taşı Efsanesi

Çok eski devirlerden kalan yaygın bir inanca göre: “Türklerin atalarına göklerden gelen sihirli bir taş armağan edilmiştir. Bu taş her devirde Türk Şamanları’nın ve büyük Türk komutanlarının ellerinde bulunmuştur.” Ve yine bu inanca göre günümüzde hâlâ bu taşın önde gelen Şamanların ellerinde buldukları iddia edilmektedir.

Bu anlatılanların sadece bir söylentiden ibaret olmadığını binlerce yıl öncesine ait eski Çin tarihi kayıtları göstermektedir. Eski Türklerin de elinde bu tür bir taşın (Yada Taşı) bulunduğu dair çok sayıda tarihi kayıt vardır. Çin kaynakları tarafından tutulan bu kayıtlarda, Türklerin bu taş vasıtasıyla istedikleri zaman yağmur veya kar yağdırabildikleri uzun uzun anlatılmaktadır. Çin kaynaklarında 449 yılında meydana gelen bir savaş anlatılırken konuyla ilgili satırlara rastlıyoruz: Evvelce Kuzey Hunlarının idaresinde bulunan Yüce Han ahalisinde öyle kâhinler vardır ki, Cücenler’in saldırılarına karşı durduklarında çok şiddetli yağmur yağdırdılar, fırtına çıkarttılar. Cücenler’in onda üçü sellerde boğuldu, soğuktan kırıldı.

İslâm kaynaklarında Türklerin bir zamanlar ellerinde bulundurdıkları taş; yağmur taşı anlamına gelen “Hacer-ül Matar” olarak isimlendirilmiştir. İslam kaynaklarında anlatılanlara baktığımızda, Türklerin bu efsanesi ile Müslümanların da yakından ilgilendiklerini görüyoruz.

Bu gizemli taşla ilgili elimizdeki tüm bilgileri yan yana getirdiğimizde, onun kullanım yöntemleri olarak; taşın su içine konulduğu, suyun üzerine asıldığı, birbirine sürtüldüğü veya taşın sağa sola hareket ettirilerek sallandığını görüyoruz.

Bu taşın en son hangi tarihe kadar kullanıldığı tama olarak bilinmiyor ama bu taştan Osmanlıların da haberdar olduklarını yine tarihi belgelerden anlıyoruz. Şaban Şifaî'nin IV. Mehmet'e yazdığı “Risâle-i Şifâiyye Fi Beycini Enva-i Ahcar” isimli eserinin 14. sayfası bu taşla ilgili önemli anlatımlar içerir:

“Hiç bulut olmadığı halde Yada Taşı ile yapılan işlemden iki saat sonra bulutlar gökyüzünde görülmeye başlar ve ardından bereketli yağmurlar yağar. Ne kadar gerekiyorsa ihtiyaç olunan kadarıyla yağmuru yağdırmak Yadacı’nın hünelerine bağlıdır.”

Taşlar farklı renklere sahip olabilmektedir. Genellikle siyaha çalan toprak renginde olup üzerinde kırmızı noktalar vardır. Beyaz olup üzerlerinde kırmızı noktalar olanlara da rastlanmıştır. Büyüklükleri bir kuş yumurtası kadardır.”

Belki de Türkler Atlantis’den gelen bu taşı buldular ve Gök tanrı tarafından gönderildiğine inandılar. Bir şekilde kullanımını öğrenerek de savaşlarda kendileri için kullanabildiler. Elbette bunların hepsi destanlardan ve kayıtlardan ortaya çıkan teorilerden ibaret, ne kadarı gerçekti bilemeyiz. Yine de milletimizin böyle bir mitolojiye sahip olduğunu bilmek gerçekten heyecan verici ve “acaba gerçek mi?” deditrebiliyor…

Batuhan Mert ALTUN

Bir “Anadolu Ateşi” Hikayesi

Seyirciler yerlerini alıyor, sahne henüz karanlık. Sahne arkası seyirci trübünlerindeki hareketlilikten daha canlı. Kostümlerini yerleştirenler, saçını ve makyajını yapan kızlar, gösteri öncesi ısınanlar, herkes defalarca sahneye çıkmış olmasına rağmen hepimiz aynı heyecanı paylaşıyoruz. Kimse sabahtan beri devam eden ve saatler süren provaların yorgunluğunu taşımıyor. Heryer karanlık olup anons yapıldıktan sonra kalın bir ses:

“Önce ateş vardı

Ölümsüzlük dağında Nemrut’ta, tanrıların katında

Ateşe kutsandı herşey tüm varoluş

Bedenin o kutsal diliyle

Ateşe banılıp güneşe sunuldu

Doğunun ve batının kucaklaştığı yerde

Dünyadaki ilk batış anıtında, ateş dağında

Anadolu bir Prometheus ateşi ulaştırdı insanlara

Işık ırmakları gibi aktılar yeryüzüne çoğaldılar

Hayat oldular.” diye sesleniyor.

Sonra ilk dansımızla sahneye giriyoruz. Aslında ortaya koyduğumuz tek şey dansımız değil, Anadolu’nun binlerce yıllık efsanesini, zengin medeniyetler buluşmasını sergilemek.

Prometheus insanlık ve umut karşıtı olan Zeus’dan intikam almayı kafaya koymuştur. İnsanlar soguktan ve vebadan kırılırken tanrılar ateşi sadece kendilerine saklamaktadırlar. Kendisinde tanrı olan Prometheus’un gönlu buna razı gelmez ve ateşi bir gece Hephaistos’un ocağından kıvılcım olarak çalıp insanlara verir ve Zeus’tan büyük bir intikam alır. Fakat cezası çok büyük olur. Zeus tarafından kayalara bağlanıp cigerlerinin kargalar tarafından yenmesine mahkum edilir. Ölümsüz olduğundan bu işkence sonsuza kadar hep tekrarlanacaktır. Zeus kendinden ateşi çalıp insanlara veren Prometheus’un kardeşi Epimetheus’a balçıktan yapılmış tanrısal güzellik ve zekaya sahip Pandora’yı eş olarak gönderir. Epimetheus kardeşinin tüm uyarılarına karşı Pandora ile evlenir. Zeus, Pandora’ya evlilik hediyesi olarak bir kutu gönderir, fakat bu kutu hiç açılmamalıdır. Bir süre sonra merakına yenilen Pandora kutuyu açar ve böylece kutudaki tüm kötülükler dünyaya yayılmaya başlar. Son anda kutuyu kapatır, bu da insanların içindeki “umut”tur. Umut insanları kötülükten koruyan zırh haline gelir. İnsanlar umudunu kaybetmedikçe Prometheus güç bulur ve yaşam devam eder. Umut yeryüzündeki kötülükleri bir bir temizler.

Başak SEKBAN

Kulüp Günlüğü

Biz Atatürkçü Düşünce ve Tarih Kulübü olarak bu dönem “Somut Olmayan Değerler Müzesine” gittik. Kulüb öğrencileri olarak 10. Cumhurbaşkanımız Sayın Ahmet Necdet Sezer’i ziyaret ettik ve ropörtaj yaptık. Tübitak proje yarışması sergisini ziyaret edip sergide görevli arkadaşlarımıza destek olduk. Coğrafya kulübü ile birlikte Bursa’ya gezi düzenledik. Coğrafya ve Felsefe kulüpleri ile birlikte Sivas TOKİ Şht. Uzm. Çvş. Bahattin Erturhan İ.Ö. okuluna destek amacıyla kermes düzenledik ve geliriyle fotokopi makinesi olarak hediye ettik.Coğrafya kulübü ile TBMM’yi ziyaret ederek, Genel Kurul oturumuna izleyici olarak katıldık

Bu gazete ODTÜ GV Özel Lisesi Atatürkçü Düşünce ve Tarih Kulübü tarafından basıma hazırlanmıştır.

Kulüp danışman öğretmeni: Elif ÖZEN.

Gazete Editörleri: Kaan OKUMUŞOĞLU, Mehmet KÖKSAL

Kulüp Öğrencileri:Alihan ALTUNIŞIK , Arda SÜMER, Batuhan Mert ALTUN, Başak SEKBAN, Bora DEMİRER, Çağatay TIRPANCI, Deniz BIÇAKCI, Dilhan AKKAYA, Emre BAĞCI, Levent YAZER, Melis Naz TAHERİ, Melis KORKUT, Mert Can POLAT, M. Kerem ŞENOL, Umut ÖZASLAN, Yağmur UZUNIRMAK.

Katkılarından dolayı öğretmenimiz Süleyman KEÇECİ’ye teşekkür ederiz.

